

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

54

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Victoria

PRZEKAZUJĄCY

KWK Wiktoria

WYKONAWCA SPISU

KWK Wiktoria

ROK PRZEKAZANIA

2002

MIJSCOWOŚĆ

Wałbrzych

GMINA

Wałbrzych

POWIAT

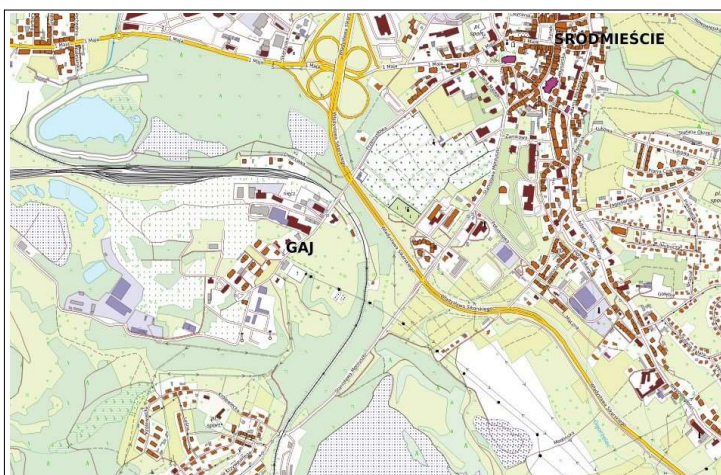
Wałbrzych

WOJEWÓDZTWO

dolnośląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Wałbrzych

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

–

	DOK. TEKSTOWA	DOK. KARTOGRAFICZNA	SUMA
ILOŚĆ JEDNOSTEK	18	50	68
ILOŚĆ PODJEDNOSTEK	425	1854	2279
ILOŚĆ mb	–		
ILOŚĆ SKANÓW	3	103	106

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja pomiarowa; geologia, plan ruchu; inne.

KARTOGRAFIA: karty tytułowe; mapy: wyrobisk górniczych, powierzchni, geologiczne; przekroje i profile geologiczne; inne.

Archiwum Państwowe we Wrocławiu Oddział w Kamieńcu Ząbkowickim, zesp. Kopalnia Węgla Kamiennego „Victoria” w Wałbrzychu, sygn. 84/606/0, lata 1945–1993.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Victoria		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	–		
NAZWA ZŁOŻA			
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG NAZWA			
OG	Kuźnice		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	–	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	–
KONCESJA I WYGASZENIE	–		

Kopalnia „Victoria” prowadziła wydobywanie w rejonie Wałbrzycha (niem. Waldenburg), Boguszowa-Gorców (Boguszów: niem. Gottesberg; Gorce: niem. Rothenbach), Czarnego Boru (niem. Schwarzwaldau), Sobięcina (niem. Hermsdorf) i Unisławia Śląskiego (niem. Langwaltersdorf).

Kopalnia „Vereingte Glückhlf-Friedenshoffnung” powstała w 1892 r. w wyniku połączenia trzech kopalń: „Glückhlf”, „Friedenshoffnung” i „Julius”. Funkcjonowała w strukturach gwarectwa Glückhlf-Friedenshoffnung. W 1928 r. kopalnię przejęło przedsiębiorstwo Niederschlesische Bergbau A.G. W 1945 nazwę zakładu zmieniono na „Victoria”, włączając do niego kopalnie „Jerzy” i „Witold”. Kopalnia należała do Dolnośląskiego ZPW. W 1990 r. postanowiono kopalnię zlikwidować, lecz w 1992 r. włączono ją do nowo utworzonego przedsiębiorstwa Wałbrzyskie Kopalnie Węgla Kamiennego. Ostatecznie zakład zlikwidowano w 1994 r. Większość obiektów kopalni wyburzono (pozostały wieże szybów „Wojciech”, „Irena” i „Witold”). Maszyna wyciągowa szybu „Kopernik” została przeniesiona do KWK „Bielszowice” w Rudzie Śląskiej.

Początkowo kopalnia prowadziła wydobywanie w trzech polach wydobywczych: „Glückhlf”, „Von der Heydt” i „Schwester”. Węgiel wydobywano szybami: „Wrangel” (410 m), „Von der Heydt” (317 m), „Victoria” (317 m), „Glückauf” (176 m), „Schwester I” (437 m), „Schwester II” (387 m). W dwudziestoleciu międzywojennym do zakładu przyłączono kopalnie „Gustav”, „Carl-Georg-Victor” i „Abendröthe”. Po 1945 w kopalni funkcjonowało dziewięć szybów. Eksploatację prowadzono systemem ścianowym z podsadzką suchą i na zawał. W latach 1985–1988 wybudowano szyb „Kopernik” o głębokości 1000 m. Szyb ten miał służyć udostępnieniu pokładów kopalń „Wałbrzych” i „Thorez”. Wyrobiska kopalń „Wałbrzych” i „Victoria” połączono na poziomie 400 m.

Maksymalne roczne wydobywanie kopalnia osiągnęła w 1937 r. (1,2 mln t).

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.